

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatelů: **a) Ing. M. K.**, a **b) VANDOS spol. s r. o.**, se sídlem Dukelských hrdinů 22/971, Praha 7, zastoupených Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, proti odpůrkyni: **obec Kozomín**, se sídlem úřadu Kozomín 28, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Ing. M. R.**, **II) Bc. K. R.**, **III) Ing. O. W.**, **IV) Ing. E. F.**, **V) Mgr. L. G.**, osoby zúčastněné I)-V) zastoupeny Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, **VI) Mgr. T. G.**, **VII) P. F.**, zastoupená Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, **VIII) J. M.**, **IX) K. M.**, **X) L. J.**, **XI) G. J.**, **XII) M. H.**, **XIII) M. P.**, zastoupený Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, **XIV) M. V. D.**, **XV) D. K.**, **XVI) S. W.**, **XVII) A. K.**, **XVIII) BOR Biotechnology, a. s.**, se sídlem Novodvorská 994/138, Praha 4, zastoupené JUDr. Alešem Janochem, advokátem se sídlem Národní 340/21, Praha 1, a **XIX) V. K.** o návrhu na zrušení Opatření obecné povahy č. 1/2012, Změny č. 1 územního plánu obce Kozomín, schváleného usnesením zastupitelstva ze dne 25. 4. 2012, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelů a osob zúčastněných I) až V), VII) a XIII) proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2017, č. j. 50 A 4/2015 – 196,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Soud **vyzývá** každého z navrhovatelů a) a b) a osob zúčastněných I) až V), VII) a XIII) zvláště, aby zaplatil do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí České republiky - Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností brojí navrhovatelé a osoby zúčastněné I) až V), VII) a XIII) (společně jen „stěžovatelé“) proti v záhlaví specifikovanému usnesení Krajského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2012, změny č. 1 územního plánu obce Kozomín, a to pro jeho zpětvzetí.

[2] Následně podali žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelé (mezi kterými jsou sami navrhovatelé) zejména rozporují skutečnost, že by byl úkon zpětvzetí skutečně učiněn. Domnívají se, že se jedná o podvod, že někdo zfalšoval podpis stěžovatelů na procesním úkonu a osobně jej doručil na podatelnu krajského soudu, jako by se jednalo o skutečné zpětvzetí,

s jasným záměrem stěžovatele poškodit. Podle stěžovatelů je zpětvzetí zjevně ku prospěchu jedné z osob zúčastněných na řízení (XVIII), neboť právě ona usiluje na základě napadeného opatření obecné povahy o legalizaci stavby vlastního projektu spalovny a biomasy s výrobou elektřiny, postavené protiprávně v centru obytné zóny Kozomín.

[3] Právní následky napadeného rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a samotné přiznání není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Jednou ze staveb, které se týká napadené opatření obecné povahy, je stavba papírny v katastrálním území Kozomín, která doposud nebyla realizována. Druhou stavbou, kterou má napadené opatření obecné povahy umožnit realizovat, je spalovna s elektrárnou, která bezprostředně ohrožuje život a zdraví stěžovatelů.

[4] Stěžovatelé se vyjádřili k újmě, která jim nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikne. Stavební úřad totiž ve věci spalovny s elektrárnou řízení o opakovaném stavebním řízení *zastavil s odkazem na probíhající řízení* před krajským soudem v nyní projednávané věci. Stavební řízení, které z důvodu podání návrhu ke krajskému soudu v této věci zastavil, mu údajně umožňovalo nerespektovat rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2016, č. j. 48 A 32/2014 - 145, který nabyl právní moci dne 18. 5. 2016, a který právě stavební povolení na spalovnu s elektrárnou zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení. Situace stěžovatelů se zhoršila zastavením řízení před krajským soudem na základě podvodného zpětvzetí, což oddaluje vydání rozhodnutí o odstranění stavby spalovny s elektrárnou.

[5] Konkrétní vážná újma podle stěžovatelů spočívá v tom, že další provozování a užívání stavby spalovny s elektrárnou způsobuje značné imise *bluku, plynu a zápachu* vážně ohrožující lidské zdraví, s tím, že první známky tohoto poškození se již u obyvatel obce projeví, jak dokládají mj. stížnosti občanů obce Kozomín a ke kasační stížnosti přiložený znalecký posudek. Dalším zdrojem ohrožování lidského zdraví, jsou spaliny z kogeneračních jednotek, které jsou spolu s dalšími zdroji vzdušiny vedené také přes sušárny přímo do okolní atmosféry.

[6] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení všech důvodů a skutečností přednesených stěžovatelem dospěl k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.

[7] Podle § 107 s. ř. s. *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“*

[8] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

[9] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného

účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 – 38).

[10] V usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 3. 2016 se Nejvyšší správní soud zabýval přípustností návrhu na přiznání odkladného účinku u kasační stížnosti i návrhu na zrušení opatření obecné povahy před krajským soudem. Dospěl k závěru, že „[v] řízení o *kasační stížnosti* proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, *lze* přiznat kasační stížnosti odkladný účinek dle § 107 s. ř. s. (...) V řízení dle § 101a a násl. s. ř. s. vedeném u *krajského soudu* [naopak] *nelze* odkladný účinek návrhu přiznat, neboť pro aplikaci § 73 s. ř. s. v tomto řízení chybí zákonná opora.“

[11] V nyní projednávaném případě krajský soud návrhu odkladný účinek nepřiznal. Navrhovatelé o něj nežádali a v opačném případě by soud ani neměl prostředky, jak odkladný účinek přiznat.

[12] Co se týče návrhu na přiznání odkladného účinku před kasačním soudem, ve výše citovaném usnesení rozšířený senát připustil jeho přiznání u kasační stížnosti, směřující proti rozsudku krajského soudu, kterým byla část opatření obecné povahy *zrušena*. V nyní projednávaném případě však krajský soud řízení o přezkumu opatření obecné povahy *zastavil*, aniž by napadené opatření obecné povahy věcně přezkoumal.

[13] Samotné vedení řízení o přezkumu opatření obecné povahy před krajským soudem přitom *nemá žádné právní účinky*, a to ani pro aplikovatelnost napadeného opatření obecné povahy jako podkladu v navazujících správních řízeních, jak se stěžovatelé mylně domnívají (shrnuto v bodě [3] tohoto usnesení). Přiznáním odkladného účinku by se na právním stavu věci nic nezměnilo. Není tedy ani podstatné, zda bylo zpětvzetí navrhovateli skutečně učiněno, nebo nikoliv. Pokud, jak tvrdí stěžovatelé, správní orgány v důsledku samotného faktu vedení řízení o přezkumu změny územního plánu obce Kozomín krajským soudem nějakým způsobem konaly v dalších správních řízeních a stěžovatelé se obávají změny v postupu správních orgánů, je nutno je odkázat na prostředky uplatňování práv v příslušných řízeních či v rámci jejich přezkumu.

[14] Z týchž důvodů nemá ani přezkoumávané rozhodnutí o zastavení tohoto řízení žádné účinky na platnost či aplikovatelnost napadeného opatření obecné povahy, které by vyhověním návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohly být pozastaveny.

[15] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovatelům nevyhověl a jejich kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[16] Z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[17] Výrok č. II. usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Každý ze stěžovatelů je proto povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí zaplatit soudní poplatek ve výši 1.000 Kč. Účastníci řízení, kteří učinili společný návrh (§ 33 odst. 8 s. ř. s.), totiž tvoří tzv. nerozlučné společenství účastníků ve smyslu § 91 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb.,

občanský soudní řád, neboť tento institut v soudním řízení správním nelze aplikovat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011 – 251). Každý ze stěžovatelů vystupuje v řízení jako samostatný účastník, a proto má povinnost zaplatit poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti každý z nich zvlášť [§ 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích, a § 2 odst. 8 téhož zákona *a contrario*].

[18] Poplatek je možno zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č. **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je **1010421117**. S ohledem na skutečnost, že ve věci je stanovena povinnost zaplatit soudní poplatek více účastníkům řízení, je závazný **specifický symbol**: pro navrhovatele a): **1**, pro navrhovatele b): **2**, pro osobu zúčastněnou I): **3**, pro osobu zúčastněnou II): **4**, pro osobu zúčastněnou III): **5**, pro osobu zúčastněnou IV): **6**, pro osobu zúčastněnou V): **7**, pro osobu zúčastněnou VII): **8**, pro osobu zúčastněnou XIII): **9**.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2017

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: